ironmanom, ko sem izgubil tudi del spomina (stanje je bilo tako resno, da je o končnem uspehu začela dvomiti tudi moja ekipa), in zadnjim dvojnim ironom, ko ni bila glava niti za trenutek na preizkušnji.

K temu, da je lahko telo toliko časa v stalnem zagonu, pripomoreta naporen in načrtovan trening skozi leto in glava, ki ne sprejme ničesar drugega kot izključno končni uspeh. Treningi so dolgi (trajajo tudi deset ur, če to omogoča vreme) in naporni, a tudi nadzorovani, saj lahko sicer pride do poškodb, bolezni ali pretreniranosti.

Trenutno sem na prisilnem počitku. Razlog je desetdnevno intenzivno treniranje (priprave vojaške reprezentance) v izredno slabih razmerah, ki je privedlo do padca odpornosti in posledično do viroze, ki jo moram premagati v dveh dneh.

O NAJVEČJ KRIZI MED TEKMOVANJEM

Menim, da je to odvisno od tekmovalca. Pri meni se prva kriza pojavi na kolesu po približno 200 km kolesarjenja (približno osem ur po začetku tekme), največja pa tam nekje sredi polovice teka (približno 18 ur po začetku tekme). Imam to sposobnost, da sem v nasprotju z drugimi v ključnih delih tekme kot prerojen in tečem skoraj tako hitro kot v prvih kilometrih. Zaradi tega so mi dali tudi vzdevek 'an animal', žival.

O ŽELJI PO EKSTREMNO TEŽKIH PREIZKUŠNJAH

Vedno sem se hotel dokazovati sam sebi, zlasti v situacijah, ki niso obetale uspeha. Tako je bila moja prva tekaška preizkušnja 75-kilometrski maraton v Logarski dolini in prvi triatlon vojni iron v Avstriji. Najbrž si tako močno želim dokazati sebi in vsem okoli mene, da me povprečje (v športu) ne zanima.

O CILJIH IN ZAMUJENIH PRILOŽNOSTIH

Že večkrat sem povedal, da si želim doseči svetovne rekorde v vseh štirih disciplinah IUTA (mednarodna ultratriatlonska organizacija). To bom poskušal doseči v naslednjih petih letih. Da bi dosegel visoko postavljene cilje, dane možnosti za trening izkoriščam v polnosti (hvala Slovenski vojski za čas, ki ga lahko posvetim treningu). Ko ne bom imel več možnosti za tako intenziven trening, se bom umaknil iz tekmovalnega sveta in začel uživati v vseh tistih športih, ki jih zdaj zanemarjam, ali pa se bom udeležil tekme zaradi užitka, in ne zaradi rezultata. V tem športu je sicer neskončno veliko izzivov, ki niso nujno povezani s triatlonom, in želim si biti del njih (RAAM, Sparthathlon ...). Ker so po navadi velike sanje povezane z denarjem, se tudi moje delno dotikajo tega. Če bi zadel na lotu, bi potoval po svetu s tekme na tekmo, seveda z družino ob strani. To je zame zajemanje življenja s polno žlico. O zamujenih priložnostih je težko govoriti, saj je v svetu veliko ljudi, ki so naredili tisto, kar je bilo mišljeno kot nemogoče, predvsem v športu. Gotovo ne bom nikoli dober 'kratkoprogaš', bom pa vseeno poskušal iz danega iztisniti kar največ.

O ŽIVLJENJU S TEM ŠPORTOM

Je lepo, a hkrati izredno naporno, saj ostaja izjemno malo časa za kaj drugega kot za trening, službo in družino. Velikokrat je treba trening opraviti ponoči, ko gredo otroci spat, tako da se nemalokrat zgodi, da sem tudi ob enajstih ponoči na cesti v športnih oblačilih. Odrekanje je povezano tudi z vsemi drugimi stvarmi, ki bi jih rad počel, a jih zaradi pomanjkanja časa ne morem.

Prednosti pa vidim v življenju, v dokazovanju, ki mi odpira marsikatera vrata, in v tem, da sem za bližnje vzor. Menim, da se disciplina, ki jo zahteva šport, izjemno lepo odslikava tudi v življenju – cilji, strpnost, premagovanje različnih ovir ... O slabih stvareh, povezanih s takim načinom življenja, ne smeš razmišljati, saj lahko izgubiš ostrino, ki je nujno potrebna za dosego visoko postavljenega cilja. ■

"PLAVAM, KOLESARIM IN TEČEM NA SMUČEH. VSE DRUGO JE PRI NAČINU ŽIVLJENJA, KI GA ŽIVIM, ZGOLJ POBOŽNA ŽELJA."